

216

ZARZĄDZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 25 lipca 1989 r.

w sprawie wymagań, jakim powinny odpowiadać stosowane w uspołecznionych jednostkach organizacyjnych środki ochrony wartości pieniężnych.

Na podstawie art. 52 pkt 4 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. Nr 4, poz. 22) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przez użyte w zarządzeniu określenia rozumie się:

- 1) „wartości pieniężne” — krajowe i zagraniczne znaki pieniężne, czek, weksle i inne dokumenty zastępujące w obrocie gotówką oraz złoto, srebro i wyroby z tych metali, kamienie szlachetne i perły, a także platynę i pozostałe metale z grupy platynowców;
- 2) „transport wartości” — przewożenie lub przenoszenie wartości pieniężnych poza obrębem uspołecznionej jednostki organizacyjnej;
- 3) „uzbrojony konwój (konwojent, strażnik)” — osoby wyposażone w broń palną;
- 4) „jednostka obliczeniowa” (j.o.) — jednostkę użytą do określenia limitu przechowywanych lub transportowanych wartości pieniężnych, wynoszącą 120-krotność przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce uspołecznionej za rok ubiegły, według obwieszczenia Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego publikowanego w I kwartale każdego roku; wartość złota i srebra oraz wyrobów z tych metali, kamieni szlachetnych i pereł, a także platyny i pozostałych platynowców jest ustalana zgodnie z ewidencją księgową jednostki organizacyjnej.

§ 2. 1. Wartości pieniężne powinny być przechowywane i transportowane w warunkach zapewniających należyłą ochronę przed zniszczeniem, utratą lub zagarnięciem.

2. Przy określaniu górnej granicy wartości pieniężnych, jakie mogą być stale przechowywane w jednostce, należy kierować się następującymi zasadami:

- 1) wielkość zapasu wartości pieniężnych może wynosić:
 - a) w kasecie stalowej — do 0,3 j.o.,
 - b) w szafie stalowej — do 1 j.o.,
 - c) w szafie stalowo-betonowej typu KSB lub porównywalnej — do 10 j.o.,
 - d) w szafie pancernej typu SP-2 lub porównywalnej — do 20 j.o.,
 - e) w pokoju skarbcowym — do 50 j.o. w szafach stalowo-betonowych typu KSB lub porównywalnych,
 - f) w pokoju skarbcowym — do 100 j.o. w szafach pancernych typu SP-2 lub porównywalnych,
 - g) w skarbcu — bez ograniczeń;
- 2) w szafie pancernej lub stalowo-betonowej ustawionej w pokoju skarbcowym można przechowywać wartości pieniężne do wysokości określonej w pkt 1 lit. e) i f);
- 3) szafy stalowe, stalowo-betonowe, pancerne, pokoje skarbcowe i skarbcie powinny być dodatkowo wypo-

sażone w elektroniczne urządzenia zabezpieczające; w razie braku sygnalizacji alarmowej lub jej niesprawności przez okres dłuższy niż 24 godziny, w jednostce należy obniżyć o 50% wymienione w pkt 1 maksymalne kwoty pieniężne, ustalone do przechowywania w poszczególnych urządzeniach technicznego zabezpieczenia.

3. Szafy pancerne i stalowo-betonowe oraz szafy i kasety stalowe powinny być trwale przymocowane do podłoża lub ściany pomieszczenia, w którym się znajdują.

4. Uspołecznione jednostki organizacyjne, nie mające właściwych warunków do przechowywania wartości pieniężnych, powinny pobierać je w banku w dniu realizacji zobowiązań finansowych.

§ 3. 1. Transporty wartości pieniężnych w kwocie nie przekraczającej 0,5 j.o. mogą być ochraniać wyłącznie przez osobę transportującą wartości.

2. Transporty wartości pieniężnych w kwocie od 0,5 do 1 j.o. podlegają ochronie przez osobę nie uzbrojoną (niezależnie od osoby transportującej).

3. Wartości pieniężne w kwocie od 1 do 1,5 j.o. należy transportować przy ochronie co najmniej 2 osób nie uzbrojonych (niezależnie od osoby transportującej).

4. Transporty wartości pieniężnych w kwocie przekraczającej 1,5 j.o. podlegają ochronie przez uzbrojony konwój.

5. Pracownikowi przewożącemu wartości pieniężne należy przydzielić:

- 1) jednego uzbrojonego konwojenta, jeżeli kwota transportowanych wartości wynosi od 1,5 do 5 j.o.;
- 2) dwóch uzbrojonych konwojentów (jednego wyposażonego w broń maszynową), jeżeli kwota transportowanych wartości wynosi od 5 do 15 j.o.;
- 3) trzech i więcej uzbrojonych konwojentów (co najmniej dwóch z nich wyposażonych w broń maszynową), jeżeli kwota transportowanych wartości przekracza 15 j.o.

§ 4. 1. Transporty wartości pieniężnych w kwocie nie przekraczającej 0,5 j.o. mogą być wykonywane pieszo.

2. Transporty wartości pieniężnych w kwocie od 0,5 do 1,5 j.o. mogą być wykonywane pieszo — jednakże z użyciem teczki mocowanej do ręki lub pasa za pomocą stosownego uchwytu — tylko wówczas, gdy odległość, na jaką wykonuje się transport, nie uzasadnia użycia samochodu, a sposób jego realizacji daje gwarancję bezpieczeństwa.

3. Wartości pieniężne nie przekraczające 5 j.o. mogą być transportowane samochodami nie przystosowanymi do tego celu.

4. Wartości pieniężne powyżej 5 j.o. powinny być transportowane wyłącznie samochodami dostosowanymi

do przewozu wartości pieniężnych lub samochodami osobowymi wyposażonymi w pojemnik stalowy, przymocowany do elementów nadwozia.

5. W samochodach przewożących wartości pieniężne powyżej 5 j.o. nie mogą być równocześnie transportowane inne ładunki oraz nie mogą w nich być przewożone osoby nie uczestniczące w transporcie.

6. W pocztowych przewozach dopuszcza się możliwość transportowania wartości pieniężnych w kwocie do 10 j.o. łącznie z innymi ładunkami; natomiast powyżej 10 j.o. jedynie z wartościowymi ładunkami pocztowymi.

§ 5. 1. Terminy i trasy przewozu wartości pieniężnych w kwotach przekraczających 10 j.o. należy podawać do wiadomości właściwym urzędowi spraw wewnętrznych lub jednostkom Milicji Obywatelskiej.

2. Wartości pieniężne mogą być przewożone do i odbierane z kilku uspołecznionych jednostek organizacyjnych jednym transportem konwojowanym, na zasadzie uzgodnień między tymi jednostkami.

3. Transporty wartości pieniężnych należy wykonywać po trasie najbardziej bezpiecznej, w miarę możliwości biegnącej między zabudowaniami, należycie oświetlonej i możliwie często patrolowanej przez funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej.

§ 6. Szczegółowe wymagania techniczne dotyczące urządzeń budowlanych, mechanicznych i sygnalizacji alarmowej, zabezpieczających wartości pieniężne, udostępniają zainteresowanym jednostkom organizacyjnym oddziały okręgowe Narodowego Banku Polskiego.

§ 7. Wymagania, jakim powinny odpowiadać stosowane w bankach i przedsiębiorstwach produkujących znaki pieniężne środki ochrony wartości pieniężnych, regulują odrębne przepisy.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Narodowego Banku Polskiego: *Z. Pakuła*

217

ZARZĄDZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 3 sierpnia 1989 r.

w sprawie ustalenia wzoru, stopu i wagi monety nominalnej wartości 500 zł.

Na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. Nr 4, poz. 22) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wzór, stop i wagę monety nominal-

nej wartości 500 zł, określone w załączniku do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Narodowego Banku Polskiego: *Z. Pakuła*

Załącznik do zarządzenia Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 3 sierpnia 1989 r. (poz. 217)

WZÓR, STOP I WAGA MONETY NOMINALNEJ WARTOŚCI 500 ZŁ

Wartość	Cechy graficzne		Brzeg (otok)	Waga w gramach	Średnica w mm	Stop
	strona główna	strona odwrotna				
500 złotych	wizerunek orła ustalony dla godła PRL, po bokach orła oznaczenie roku 1989, pod orłem napis ZŁ 500 ZŁ, w otoku napis POLSKA RZECZPOSPOLITA LUDOWA	trzej biegnący żołnierze piechoty, w otoku napis 50 ROCZNICA WOJNY OBRONNEJ NARODU POLSKIEGO 1939—1989	karbowany	10,8	29,5	MN 25 miedzionikiel